

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVI. ZATURDAG den 26sten JANUARY, 1828. N. 4

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

HET TONEEL DES TEGENWOORDIGEN OORLOGS.

Het hoofdtooneel van den kryg in het zuid oosten van Europa is thans Morea, oudtyds den Peloponesus genaamd. Dit schiereiland, hetwelk eenigzins kleiner is dan het voormalige koningryk Holland, zou door desdeszelfs vruchtbaren grond, aangenaam klimaat en voordeelige ligging voor den handel een grooter aantal inwoners kunnen voeden, dan de oude Nederlandsche Republiek. De winter is er zeer zacht; de grond wordt er slechts door eene ligte laag sneeuw bedekt en zelden ziet men ys in de rivieren. Dit schoone gewest telde oudtyds elf honderd steden en vele honderde vlekken en dorpen.

Vóór den oorlog der onafhankelykheid zal de bevolking omstreeks 500,000 zielen bedragen hebben, van welke 20,000 van de Mahomedaansche godsdienst waren; 5,000 Joden, en de rest van de Grieksch Christelyke kerk. Eene geringe bevolking in vergelyking van vroegere gelukkiger tyden!

De Mahomedanen betaalden geene belasting, doch moesten daarvoor den dienst der schuttery waarnemen, wyl men den Grieken,als het overwonnen en onderdrukte volk, geene wapenen durfde toevertrouwen. Doch by den opstand in 1821 is de Muzelmanische bevolking gedeeltelyk omgekomen en deels uit het land geweken.

De voornaamste steden, welke zich thans in de magt der Turken bevinden, zyn de volgende:

Tripolitza, de hoofdstad, gelegen op eene hooge bergvlakte byna in het midden des lands. Deze stad werd door Ibrahim Pacha in 1825 na de inneming van Navarino bezet. De inwoners hadden dezelve verlaten en grootendeels verbrand. Ibrahim heeft deze plaats daarna meerder doen versterken, en zy is het middelpunt zyner krygsverrigtingen geworden.

Patras, in het noordwesten, niet verre van de zee gelegen. De reede, waar de grootste schepen kunnen liggen, wordt door de hooge bergen in de nabuurschap en de ligging van den zeeboezem tegen alle winden beschut. Een bouwvallig kasteel bestrykt de stad. Daar de gemeenschap der bezetting naar binnenlands, door deGrieksche guerillas moeyelyk is, en admiraal Codrington niet heeft willen toelaten, dat het konvooi met levensmiddelen aldaar zonde aanlanden, zoo zal de Turksche bezetting welhaast gebrek aan levensmiddelen hebben. Ook is de lucht er ongezond.

Een kwartier uurs van Patras ligt een sterk kasteel, dat tegen een dergelyk kasteel op de vaste kust gelegen overstaat, en welke door hun vereenigd vuur de invaart in den zeeboezem van Corinthe kunnen beletten. Deze kasteelen worden ook de Dardanellen van Lepante genoemd. Dit kasteel kan dus niet door uithongering genomen worden; wyl de gemeenschap met de tegenoverleggende kust niet kan afgesneden worden. Het kan dus den Grieken veel moeite veroorzaken.

Verders bezitten de Turken nog het thans zoo beroemd geworden Navarino, oudtyds Pylos genaamd, dat wy reeds beschreven hebben. Niet verre van daar ligt Modon, met vestingwerken voorzien, die echter niet in staat zyn om een formeel beleg te verduren; verders Coron, eene versterkte stad, na Naupli de voornaamste koopstad des schiereilands. De lucht is er by uitstek gezond.

In de binnenlanden heeft Ibrahim Pacha hier en daar versterkte posten om de gemeenschap met de zeeplaatsen te onderhouden. Door zyne talryke kavalerie is hy meester van de vlakten.

De Grieken bezitten in de Morea, Naupli, ook genaamd Napoli di Romania. Deze stad werd door het Grieksche gouvernement tot den zetel der regering verkozen boven Tripolitza, wyl dezelve aan de zee gelegen zynde, gemakkelyker gemeenschap heeft met de eilanden van den Archipel. Het is eene vry groote stad met breede en geregte straten en vele fraaye huizen. Zy ligt aan den voet des bergs Palamides en is door batterysen gedekt. Het kasteel op den berg Palamides gelegen, bestrykt de stad, de reede en omliggende kust.— Het is zoo hoog gelegen, dat het dikwyls in de wolken gehuld is, waardoor men het geschut hoort donderen.

Zoo als bekend is revolteerde in July ll. het garnisoen van het kasteel,om dat het Grieksche gouvernement aan hen hunne achterstallige soldy niet kon betalen; zy beschoten de stad, waarby ruim honderd menschen het leven verloren hebben. (Zynde er wel 80,000 menschen binnen de stad, meestal vlugtelingen uit het binnenland opgehoopt.) Hierop plunderden de oproerlingen de stad, waaruit de inwoners gevlugt waren. Door tusschenkomst van den Engelschen admiraal Codrington onderwierpen zy zich aan generaal Church, doch behielden grootendeels de buit in vergoeding der achterstallige soldy.

Om in het vervolg zulke onheilen voortekomen, zal men gedissiplineerde troepen in de forten leggen; doch de betaling blyft in allen gevallen de hoofdzaak. De geregelde troepen van Church exerceren byna naakt, zien er uit als geraampten en om de acht dagen is er een kleine opstand, welke weer gestild wordt door hun eenige soldy te geven, die door allerlei kunst en moeite is byeen gebragt. Hadde Ibrahim Pacha Naupli ter zee en ter land maar een veertien dagen kunnen insluiten, dan ware Naupli met het onneembaar kasteel ongetwyfeld in zyne handen gevallen. Geen wonder dat het hem hard viel toen Codrington hem het uitloopen belettede.

Napoli di Malvasia anders Monembazia genoemd, ligt op een eilandje, zy telt twee duizend inwoners, en heeft eene niet zeer veilige haven. Tot hier toe heeft Ibrahim niet kunnen doordringen, daar de Mainoten, de afstammelingen der oude Spartanen, een onbeschaafd doch dapper volkje, hem in het beloop van 1826 tusschen hunne bergkloven en afgronden met verlies van veel volks deden terug keren.

Nu komen wy aan dat zoo beroemde Korinthe, wiens naam de wereld vervuld heeft door haren rykdom, weelde, paleizen, tempelen, schoone kunsten, enz. Onder de heerschappy der Turken verandert de schoonste streek in eene wildernis, en dit is het lot ook van Corinthe geworden; de omstreken, die telkens meerder ontvolkt werden, zyn in een vergift uitwasemende moeras veranderd, en de inwoners der stad hebben het aanzien van geesten gekregen, die de graven ontsnapt zyn.

Deze plaats is verders beroemd door de Christelyke gemeente welke Paulus aldaar gesticht heeft en waaronder hy twee jaren verkeerd heeft. Deze eertyds zoo bloeyende gemeente is thans in onwetendheid en armoede verzonken.

De Papa, (Grieksche priester) zeer smerig gekleed, zingt in een zeer vuil vervallen gebouw, waarin een aantal half naakte en bleeke menschen op een gehoopt zyn, eene litanie of kerk gezang, het eenigste dat hy nog van den godsdienst weet,voor een geschilderd beeld van een heilige. Om te prediken of te categiseren (het wezenlyke gedeelte van den openbaren eerdienst,) is hy veel te onkundig. Zie daar wat er nog overblyft van de gemeente die te Corinthe was. 1 Cor. 1. v. 2.

Een paar jaren geleden drong het garnisoen van Patras totCorinthe door, en stak die stad in den brand, zoo dat er thans maar weinige ellendige hutten overblyven.

Naby de stad is het kasteel Acrocorinthe, hetwelk door zyne verbazende hoogte meer een arendsnest dan een verblyf voor menschen schynt: men moet een uur opklimmen eer men het kasteel bereikt heeft. Maar dan heeft men een der heerlykste gezigten over Griekenland met zyne bergketens, bosschen, zee boezems, de zee en eilanden.

Het kanon van het kasteel kan de stad niet beschermen, doch de sterkte is voor de Grieken van veel belang om de Turken het indringen over de landengte te beletten of den terugtogt over dezelve naar het vaste land.

De steden uit de binnenlanden zoo als Argos en andere, benevens de dorpen en landhuizen zyn door de Egyptenaren verbrand en derzelver bewoners zyn meestal in de spelonken gevlugt, waar de honger en ziektens hen by duizenden hebben doen omkomen. Ook is er een groot getal naar Egypte als slaven vervoerd geworden.

Onder de Grieksche eilanden is Candia, eertyds Creta genoemd, het voornaamste. De Christelyke bevolking beliep vóór den opstand 250,000 zielen. De Mahomedanen zyn er veel minder in getal. Dit eiland heeft Ibrahim drie à vier jaren geleden weer ten onder gebragt; het volk heeft hy vergiffenis geschonken, doch de hoofden van den opstand heeft hy doen wurgen. Een brief onlangs in de Amerikaansche kouranten geplaatst van een zee officier, die in Candia gereisd heeft, meldt, dat byna alle dorpen in den asch lagen.

De bergbewoners Spaktioten genoemd, waren nog niet geheel onderworpen. Op de kleine rots Grabusa, aan de oost punt van Candia gelegen, hebben de Grieken nog een fort in bezit, hieruit verontrusten zy de Turken, doch het is ook het verblyf der zeeroovers geworden, die neutrale vaartuigen uitplunderen.

De klagten over de Grieksche zeeroovers zyn zeer menigvuldig, doch het is de honger die hen daartoe dwingt. Wanneer de Turken de Morea zullen ontruimd hebben, dan kan de blokkade weer opgegeven worden; ook zal er door de blokkade der Turksche havens weinig vaart meer wezen, en als het Grieksche gouvernement meerder vastigheid krygt, zal het de overige zeeroovers zelve kunnen bedwingen.

De overige eilanden van den Archipel behooren gedeeltelyk aan de Turken en zyn gedeeltelyk onafhankelyk; onder de laatste is Samos het belangrykste; deszelfs inwoners hebben zich eene onsterfelyke roem verworven door het afslaan der overgroote Turksche krygsmagt, welke er herhaalde keren geland was. Samos telt 30,000 zielen.

De bewoners van den Archipel zyn ervarene zeelieden; toen de Porte nog in het volle bezit van den Archipel was, konde zy wel 40,000 bekwame zeelieden uit denzelve trekken. Ibrahim had die Candioten, welke zeelieden waren, gedwongen op zyne vloot te dienen en dezelve vermengd met zyn Afrikaansch en Europeesch zeevolk.

Het groote eiland Cyprus, als ook Rhodes hebben minder bevolking van Grieken dan Turken, en zullen dus niet onder het vrye Griekenland kunnen gerekend worden.

Sedert het verlies van Athene, hebben de Grieken op de vaste kust geene vaste plaatsen meer; hoewel de binnenlanden hier en daar nog in opstand zyn en vele guerillas er rond zwerven. Door den verwoestenden oorlog, welke nu by na zeven jaren lang met afwisselend geluk gevoerd is, moet de bevolking er zeer gedund zyn. Ook leggen in Tessalie, Livadie en Attika byna alle steden en dorpen in den asch. Tot hoeverre de grenzen van Griekenland zich zullen uitstrekken, is niet in het traktaat van Londen bepaald. Macedonie is half door Grieken en half door Turken bevolkt; men weet dus nog niet of dit gewest ook tot Griekenland zal komen. In eene vroegere zitting van de Nationale vergadering van Griekenland is bepaald geworden, dat de rivier de Vaddar, welke door Macedonie loopt, de grens zou zyn van het vrye Griekenland, zoo dat in dit geval half Macedonie aan Griekenland zou komen; Salonika of Tessalonika blyft dan nog aan de Turken. Zoo de Vaddar de grens rivier wordt, zal Griekenland op de vaste kust en de Morea omstreeks de groote van het koningryk der Nederlanden hebben.

Dit schoone land onder een vast bestuur zynde, zal verbazend snel in volkrykheid toenemen; de overtollige bevolking van Europa zal weldra derwaarts stroomen.

Hoe overbevolkt Groot Brittanje thans is, blykt uit de kommissie onlangs door het gouvernement benoemd, om te onderzoeken of Groot Brittanje waarlyk thans te overbevolkt is, en zoo ja, welke de middelen zyn om het ryk van deszelfs groote bevolking te ontlusten. Uit de opgave der kommissie blykt het ook, dat het Ryk thans werkelyk te overbevolkt is.

Het is waar dat de Grieken den vreemdelingen eene haat toedragen, voor al denChristenen van deRoomsche kerk. DeHeerPouqueville in zyne reis door Griekenland zegt: hoe groot de haat der Grieken tegen de Turken ook zy, zoo haten zy nog meerder die Christenen, welke den Paus van Romen gehoorzamen; en deze haat wordt zorgvuldig door de geestelykheid, onder hen aangekweekt.

De oorzaak hiervan ligt in de langdurige geschillen in de vroegere eeuwen der Christenheid tusschen den Patriarch van Constantinopolen en den Paus van Romen over de opperheerschappy der Christelyke kerk; en de eeuwen lange twist der Westersche en Oostersche kerk over eenige kerkelyke leerstukken, zoo als in dat van den uitgang des H. Geestes enz.; de zucht tot Proselietmakery der R. K. Kerk; en eindelyk in de banbliksems en anathemas der Roomsche Pausen tegen de Oostersche Christelyke Kerk.

Tegen wien zullen wy toch de meeste haat blyven voeden: tegen den roover, die ons op een' eenzamen weg ontmoet en uitplundert, of tegen onzen vriend of bloedverwant die ons vervloekt en ons allerlei onheilen toewenscht? Ligt het niet in het menschelyke hart om den tweede meerder te haten dan den eerste?

Er is thans reden te hopen dat de ingewortelde haat der Grieken tegen de Westersche Christenen uitgeroeid zal zyn. Vooreerst door de groote hoeveelheid gelds en mondbehoeften, die door de onderscheidene Committe's naar Griekenland zyn gezonden, zonder dewelke de hongerdood geheel de volkrykheid der Morea weggemaaid zou hebben. Hierin heeft vooral het Protestantsche Zwitzerland het meeste uitgemunt. Toen in 1822 de vlugtelingen uit Moldavien en Wallachyen uit Oostenryk verdreven werden, vonden zy toevlugt in Zwitzerland. Het Fransche gouvernement wilde niet toelaten

dat zy door Frankryk zouden trekken om zich te Marseille naar Griekenland inteschepen; met vele moeite verkreeg dit eindelyk de Zwitzersche ambassadeur te Parys, dat hun dit toegestaan wierd, doch by individus en geenzins collectief, even als of het roovers waren wier verzameling men moest vreezen. Het onderhoud, kleedingen, de reis kosten, zyn door de Zwitzers betaald geworden. In vergelyking der geringheid en armoede van Zwitzerland met grootere ryken heeft dit gewest tien maal meerder dan de andere de Grieken ondersteund. Wie denkt hier niet aan Lucas, 21. v. 1—4.

Ten laatste toen de toestand van Griekenland hopeloos was, stond Metternich dan ook toe, dat er bydragen in Oostenryk voor de ongelukkige Grieken verzameld werden. Het was de hulde die de ondeugd aan de deugd toebrengt. Toen de revolutionaire Grieken ter onvermydelyke ondergang gedoemd waren, toen moest ook Metternich doen blyken dat hy een menschelyk hart bezat en dat hy medelyden gevoelde met een ganschvolk dat stond uitgeroeid te worden. Zulk een monster, dat zich eer stelde in het helpen uitroeyen van honderd duizende onschuldige burgers, heeft de aarde nog niet opgeleverd. Neen! de verfoeyelykste booswicht roemt niet openlyk op zyne ondeugd; hy voelt zich gedwongen om eene menschlievende daad goed te keuren; hy brengt in weerwil van zich zelve hulde toe aan de deugd.

Dat het slechts maar in schyn was, dat Metternich de Grieken medelyden toedroeg, bleek genoeg uit zyne verdere handelwys: de transport vaartuigen, die levensmiddelen en Turksche troepen naar de Morea overbragten, waren van Oostenryksche papieren voorzien, en zoodra de Grieken zulk een vaartuig namen, dan zeilde de bevelhebber der Oostenryksche zeemagt in den Archipel terstond naar een der Grieksche eilanden, beschoot de stad zoo lang, tot dat het vaartuig terug gegeven was en de onkosten voor hetzelve betaald waren. Hydra en Spezzia onder anderen, zullen dit nog lang gedeugen.

Verders zal de haat der Grieken tegen hunne Paus gezinde mede christenen, grootelyks verminderen na den zeeslag van Navarino, waarin de Roomsch gezinde christenen, zoo wel als die van de Protestantsche en Grieksche kerk, hun bloed gestort hebben voor de verlossing der Grieksche natie.

De latere reizigers in Griekenland schilderen de Grieken uit de steden met ongunstige kleuren af, als zynde leugenachtig, bedriegelyk, valsch en diefachtig. Geen wonder, dat zulk een vreesselyk despotismus, als dat der Turken het beste volk bederft. De Grieksche landlieden worden echter geprezen, als bezittende zeer veel goede eigenschappen.

Door het genot der vryheid, der omgang der vreemdelingen, en vooral door het stichten van scholen, zullen de bovengemelde ondeugden allengkens verdwynen en door de deugden der aloude Grieken vervangen worden.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die dezen zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat Zyne Excellentie de Commissaris Generaal van Zyne Majesteit den Koning voor de Nederlandsche West-Indische Kolonien, tot voorkoming van alle verkeerdheden die er zouden kunnen begaan worden met indiening van rekwesten door de ingezetenen collectief, noodig en raadzaam geoordeeld heeft te verklaren, zoo als hierby wordt verklaard dat dezelve, om die en meer andere daartegen bestaande redenen, geen rekwest van de ingezetenen collectief kan of zal aannemen en veel minder daarop disponeren, maar dat de ingezetenen individueel hunne belangen, het zy in persoon op de audientie dagen, of schriftelyk kunnen en mogen voordragen, waarop alle billyke acht zal geslagen worden, zoo als zulks naar bevinding zal bevonden worden te behooren.

Gedaan op Curaçao den 18den January 1828, het vyftiende jaar van Zyner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad dato utsupra.
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Fiscaal's Kantoor, den 25sten January 1828.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwaliticeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden van 16 Oncen voor 15 Centen; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by Publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Eerste Klerk.

PUBLIEKE VERKOOPING.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als Speciale Gemagtigden van Mevrouw MARIA JACOBA DE BARRY Weduwe JOHANNES RUDOLF LATTÉ, zullen op Maandag den 11den February aanstaande, by Publieke Opveylinge, op gunstige voorwaarde, ter Weeskamer alhier, doen verkoopen, een Huis en stuk Gronds staande en gelegen op Scharlo.

G. VOS, sz.
B. A. CANCRYN.

Den 21sten January 1828.

NAAR AMSTERDAM

Zal zonder uitstel op den Eersten February aanstaande vertrekken de snel zeylende gekoperde Brik

De MARIA & JACOBA, kapitein J. J. Bart.

Voor Passage derwaards adresseere men zich ten Pakhuize van J. J. POOL, of by den kapitein aan boord.

De Personen welke vermenen mochten eenige pretentie tegen gemelde Bodem te hebben worden verzocht zich uiterlyk vóór den 26sten dezer te vervoegen by gemelde kapitein J. J. Bart, naa verloop van welken tyd geene betaling hoegenaamd door hem zal worden voldaan. Insgelyks de personen welke noch eenige gelden aan meer gemelde Bodem verschuldigt zyn, worden by deze verzocht, hunne Rekeningen te komen vereffenen ten einde genoemde kapitein niet in de onaangename verplichting te stellen de nalatigen tot voornoemde betaling te doen noodzaken.

Den 19den January 1828.

DE ondergeteekende geeft by deze kennis aan al de genen welken schuldig zyn aan den Boëdel van wylen Bartolo Navarro, om hunne openstaande Rekeningen, binnen den tyd van één maand, van heden afterekenen, te komen aanzuiveren, aangezien de genen, welken in gebreke mogten blyven zulks te doen, daartoe door regtsmiddelen zullen verpligt worden.

G. F. LENZ.

Den 19den January 1828.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

Ten dienste der Fortificatie Werken te Curaçao.

INGEVOLGE autorisatie en op nadere approbatie van Zyne Excellentie den SchoutbynachtGouverneur dezes en onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c.

Zal de Luitenant Kolonel Kommandant der Genie alhier, aan den minst inschryvende verleenen, de leverancie der onderstaande hout Materialen als:

486 vierkante ellenPispynPlanken, zwaar 0,038 ellen (of 1½ Engelsche duim.)

400 vierkante ellenPispynPlanken, zwaar 0,025 ellen (of 1 Engelsche duim.)

705 strekkende ellen Pispyn Planken, breed 0,30 zwaar 0,025 (of breed 12 en zwaar 1 Engelsche duim.)

297 strekkende ellen Pispyn Ribben, zwaar 13 en 18 duim (of 5 en 7 Engelsche duim.)

120 strekkende ellen Pispyn Ribben, zwaar 10 en 10 duim (of 4 en 4 Engelsche duim.)

312 strekkende ellen Yelle Bordch Ribben, zwaar 8 en 8 duim (of 3 en 3 Engelsche duim.)

De leverancie van bovenstaande hout, zal dadelyk na de approbatie op de eerste aanzegging en voor aannemers rekening geschieden, gedeeltelyk op de wal vóór het Gouvernements Huis en gedeeltelyk in het Fort op het Rif; het hout zal moeten zyn van het beste in hunne soort, en de vierkante ellen gemeten worden blyvens bout, dat is na aftrek der wankanten, scheuren, of andere defecten, die zich in het hout mogten bevinden.

De betaling zal geschieden Contant of in Wissels op het Ministerie van Marine en Kolonien, na verkiezing van het Gouvernement.

De Billetten van inschryving moeten uiterlyk op den 1sten February aanstaande des voormiddags vóór 12 ure aan het Bureau der Genie ingeleverd worden; alwaar nadere informatie, en daarna het antwoord zal te bekomen zyn.

De Luit. Kolonel voornoemd,
J. C. NINABER.

Den 25sten January 1828.

Lyst der aangebragte en onafgehaalde brieven.

G Vregoyen	L A Gabriel
D Valencia jr.	S de Ugarte

Curaçao den 25sten January 1828.

A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

Gouvernements Secretary,
op Curaçao den 23sten January 1828.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat er een Brieven Zak zal worden opgemaakt om naar Amsterdam verzonden te worden met het Nederlandsche Brikschip Maria & Jacoba, gevoerd door kapitein J. J. Bart, en dat dezelve Brieven Zak op den 1sten der maand February des morgens te zeven ure zal gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

TE KOOP

BY AUGUST MULLER, de reeds uitgekomene deelen van het *Algemeen Woordenboek van Kunsten en Wetenschappen van Nieuwenhuis.*

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JANUARY.

21. golet Maria Carolina, Marconier, St. Thomas
—— Gouverneur Cantz'laar, De Haseth, St. Eustatius
—— Betsey, Cauro, Martinique

UITGEKLAARD—JANUARY.

21. brik Generaal Borgella, Pontilius,
golet Admiraal van der Capellen, Primet,
22. —— Twee Broeders, Lampen,
23. bark La Maria, Wever,
24. golet Maria Carolina, Marconier,

Verleden Zaturdag den 19den dezer is de verjaring des geboorte dags van Hare Koningiyke Hoogheid Anna Paulowna, Princes van Oranje, met de gewone plegtigheden in deze kolonie gevierd geworden.

Op Dingsdag laatstleden is Z. D. M.'s korvet de Diana, kapitein Fred. Gagereup, uit deze haven naar hare bestemming vertrokken.

UITTREKSELS UIT AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

NEW YORK, DEC. 22.

Het volgende is het protocol der drie Admiralen genomen vóór het binnen zeilen van Navarino.

De admiraals kommanderende de eskaders der drie mogendheden, wier gevolmagtigden het traktaat ter daarstelling der onafhankelykheid van Griekenland, te Londen onderteekend hebben, vóór Navarino gekomen zynde met oogmerk om middelen te beramen ter bewerkstelling van het in gemeld traktaat uitgedrukte doel, namelyk: een werkelyke wapenstilstand tusschen de Turken en de Grieken, hebben in dit protocol de uitslag hunner byeenkomst aangeteekend.

In overweging nemende dat na de voorafgaande opschorting der vyandelykheden, waaraan Ibrahim Pacha in de zamenkomst van den 25sten September ll. met de Engelsche en Fransche admiraals, mede in naam van den Russischen admiraal zich onderworpen heeft, de gemelde Pacha op den volgenden dag, zyne verbintenissen geschonden had, door zyne vloot uittezenden met voornemen om naar eene andere plaats in de Morea te stevenen:

Overwegende dat sedert de terugkomst van die vloot te Navarino, ten gevolge van een tweede adres van Admiraal Codrington aan Ibrahim Pacha, die elkander ter hoogte van Patras ontmoet hebben, de troepen van gemelde Pacha niet opgehouden hebben eene wyze van oorlogsvoering voorttezetten, welke verwoestender en uitroeyender is dan te voren: vrouwen en kinderen door het zwaard om hals te brengen, de woningen in den assche te leggen, de boomen met wortels uitteroeyen ten einde de verwoesting van het land volmaakt te maken:

Overwegende dat, om perk en paal te stellen aan wreedheden, welke alle vorige bekende in ysselykheid te bovengaan, de middelen van overreding en bevrediging, de aan de Turksche opperhoofden gedane vertogen en den raad aan Mahomet Ali en zynen zoon gegeven, als gekscheren zyn behandeld geworden, terwyl het in hun vermogen stond den loop van zoo vele wreedheden te stuiten:

Overwegende dat er slechts aan de bevelhebbers der eskaders van de bondgenooten de keus van drie maatregels overblyven, om de voornemens van hunne respective hoven te volvoeren; namelyk:

1e. Die van, den ganschen winter door, eene moeyelyke en kostbare blokkade voorttezetten, welke misschien nutteloos zal zyn, aangezien een storm de schepen mogt kunnen verspreiden en aan Ibrahim de gelegenheid verschaffen zyne vernielende armee op verscheidene plaatsen van de Morea en de eilanden te voeren.

2e. De bondgenootschappelyke eskaders in Navarino te vereenigen en hierdoor de Ottomanische vloten werkeloos te houden; maar welke wyze echter de oorlog tot geen einde zal brengen, aangezien de Porte aan haar stelsel blyft vol houden.

Eindelyk: het nemen van eene standplaats met de eskaders in Navarino, ten einde met Ibrahim nieuwe onderhandelingen in den geest van het traktaat te openen, hetwelke niet anders dan voordeelig voor de Porte moet zyn.

Na deze drie wyzen in overweging genomen te hebben, hebben wy eenstemmig besloten dat de laatste ten uitvoer zou kunnen gebragt worden, zonder bloed vergieting of vyandelykheden; maar om slechts door de tegenwoordigheid der eskaders, een besluit leidende naar het gewenscht oogmerk te weeg te brengen.

Gedagteekend den 18den October 1827 en onderteekend door de drie Admiraals.

DECEMBER 25.

Een brief van eenen Amerikaansch zee officier in de Middellandsche Zee, te Philadelphia ontvangen, meldt dat by voorzorg van eene vredebreuk tusschen de Vereenigde Mogendheden van Europa en de Tur-

ken, twee fregatten van het gouvernement der Vereenigde Staten van Noord Amerika zich te Smirna gestationeerd hebben om bÿstand en hulpe aan de kristenen aldaar, te verlenen.

De schrÿver van dezen brief, een persoon hoog in bevel, zegt dat zoodra er aan de kristenen te Smirna eenig geweld mogt gedaan worden, de Amerikaansche fregatten zich degelÿk zullen laten gelden.

Uittreksel van eenen brief van kapitein Hamilton, kommanderende Z. B. M. schip de Cambrian, aan den Vice Admiraal Sir E. Codrington, gedagteekend Kitries 18den October 1827.

"Ik heb de eer U te berigten dat ik gisteren morgen, vergezeld van het Russische fregat Constantine, welks kapitein zich onder mÿne bevelen gesteld heeft, alhier ben aangekomen. Toen wy de haven binnen liepen, zagen wÿ, uit de zware rook wolken en vlammen, welke naar boven stegen, dat het werk der verwoesting nog voortgezet werd. De schepen waren geankerd vóór Ancÿno. Een door den Russischen kapitein met mÿ onderteekenden brief, werd aan den Turkschen bevelhebber toegezonden, doch zonder daarop eenig antwoord te ontvangen; en de brengers, een Russisch en een Engelsch officier, werden niet toegelaten naar het hoofd kwartier te gaan. In den namiddag gingen wÿ, de Russische kapitein en ik naar het Grieksche hoofd kwartier en werden met de grootste blÿdschap ontvangen. De ellende der inwoners welke uit de stad gevlugt zÿn, is verschrikkelÿk. Vrouwen en kinderen sterven alle oogenblikken van honger en hebben naauwlÿks eenig ander voedsel dan gekookt gras. Ik heb beloofd hen, in hunne holen en schuilplaatsen eenig brood te zenden. Zoo Ibrahim langer in Griekenland blÿft, dan sterft meer dan een derde van deszelfs inwoners van volstrekte uithongering."

De tÿding der vernieling van de Turksche vloot schÿnt veel vreugde door de gansche V. Staten te hebben verwekt. De inwoners van Nieuwhaven hebben die stad, ter viering dier heugchelÿke gebeurtenis, geillumineerd; en de uitgestrekte lange reeks gebouwen voor onderwÿs en andere gestichten, vertoonden hunne lichten in elk vengster, in de vorm van *kruissen*.

Smirna, 6den *Oct*.—De Amerikaansche brik Cherub, van Boston naar Smirna is, op den 5den Sept. in de wateren van Cerigo, door een' Grieksch kruizer genomen geworden, en te Carrabusa opgebragt. De kapitein van gemelde brik bragt de roovers onder het oog dat zÿne lading van Noord Amerika en neutrale eigendom was; doch alles te vergeefsch en hÿ kreeg tot antwoord dat de Amerikanen beloofd hadden aan de Grieken tien oorlogs vaartuigen te zullen zenden, en hun woord niet gehouden hebbende, de handel van hun land daarvoor de waarde moest betalen; en dat zÿ gevolgelÿk tien vol geladene Amerikaansche schepen moesten veroveren.

KINDER ZIEKTE.

De *Boston Traveller* heeft brieven van zeer jonge dagteekening uit Halifax ontvangen, welke melden dat de kinder ziekte als nog, aldaar heerscht, en vele menschen in het graf sleept. "Er zÿn honderde huisgezinnen, welke ermede bezocht zÿn geworden; eenigen ligter dan de anderen, doch de meesten hebben het verlies te betreuren van één, twee tot drie hunner huisgenooten; en er zÿn voorbeelden, dat gansche huisgezinnen slagtoffers er van zÿn geworden."

In de nieuwspapieren wordt er veel geschreven en verhandeld wegens de beste wÿze van behandeling en de voor behoedmiddelen welke kunnen aangewend worden. Eenigen slaan geen geloof aan de vaccinatie; anderen raden de inenting met de kinder pok aan; terwÿl anderen volkomen vertrouwen stellen in de heilzame gevolgen der koepok.—*New York Statesman, December 27*.

Als een voorbode wat men van de Turken te verwachten heeft bÿ het ontvangen van de tÿding van de zeeslag van Navarino, kan het volgende berigt uit Smirna dienen.

Smirna, Sept.4.—Onze stad is thans in eene opschudding, waaruit de onbevoordeelde toeschouwer den geest der Turken tegen de christen-mogendheden, inzonderheid tegen Rusland, kan opmaken. Op alle pleinen, in alle straten en koffÿhuizen hoort men niets dan het blÿ geroep van: zegepraal der Perzen over de Russen!—Verheugd drukt men elkanderen de hand, alsof de Porte zelf eene overwinning had behaald, en eene vroeger onbekende deelneming der Ottomannen aan de publieke aangelegenheden wordt thans bÿ alle standen waargenomen; van Bagdad is namelÿk gisteren het gerucht in omloop gekomen, dat de Russen onder de muren van Erivan zÿn geslagen geworden. Deze tÿding is echter naderhand bevonden onwaar te zÿn.

Gend, Sept. 20.—Wÿ hebben vroeger gemeld het in hechtenis nemen van den heer Pruelle, pastoor van de kolonie te Wortel, zoo wel als van zÿnen broeder, student in de godgeleerdheid op het seminarium te Angoulême in Frankrÿk, en die tÿdens zÿne in hechtenisneming, den vacantie tyd bÿ zÿnen broeder, den pastoor, doorbragt. Sedert hebben wÿ iets naders van de zaak van goeder hand vernomen, hetwelk wÿ vermeenen insgelyks ter kennis van onze lezers te moeten brengen: namelÿk, eenige dagen voor zÿne gevangenzetting, had de pastoor van Wortel verboden in de school der kolonie te gebruiken een boek, den titel voerende: *Leven van Jezus, door Anslÿn*; dit boek werd bÿ het onderwÿs in de school van Wortel gebruikt, en behelsde, naar het oordeel van den pastoor, verscheiden punten, die strÿdig waren met de leer der Katholÿke kerk.

Sommige lieden hebben gemeend, dat Alexander Pruelle, broeder van den pastoor van Wortel, tot de orde der Jezuiten behoorde: dit denkbeeld heeft bÿ hen kunnen opkomen, doordien zÿ hoorden, dat deze jonge student in 1825 eene reis naar Rome gedaan, en te dier gelegenheid onderscheidene landen doorgereisd had.—Wÿ vernemen nog van diezelfde hand, dat deze jongman voornemens is, om, na het volbrengen zÿner studien, zich ter beschikking te stellen van zÿnen aartsbisschop, ten einde als kapellaan te worden geplaatst.—*Arnh. Courant*.

HET SPOOK.

Een herbergier, zoo men vertelt,
Werd langen tyd eens door een spook gekweld.
Om nu dit spook van zich te keeren,
Liet hy zich stil het bannen leeren.
Doch kragtloos bleef de toovervloek;
Geen cirkel, kruis vermogt het spook te weren:
Gesluierd in een' witten doek,
Gaf het hem elken nacht bezoek.
Een dichter trok in dit logie.
De waard, bevreesd by nacht alleen te wezen,
Verzocht het dichterlyk genie
Hem van zyn' verzen voor te lezen.
De dichter las een treurspel zonder ziel,
Dat, zoo al niet zyn' waard, doch hem zeer wel geviel.
Het spook, dat slechts de waard, de dichter niet nam waar,
Verscheen en hoorde toe, doch stopte dra de ooren;
Het kon volstrekt niet meer, dan één bedryf aanhooren;
Eer nog het tweede kwam, was het reeds niet meer daar.
De waard, door hoop nu ingenomen,
Liet fluks den andren nacht den dichter wederkomen.
De dichter las; het spook verscheen,
Doch was naauw daar, of het verdween.
Ha! sprak by zich de waard, U zal ik ras verjagen;
Kunt gy de verzen niet verdragen?
Den derden nacht bleef onze waard alleen.
Zoodra het spookuur sloeg, was ook het spook verschenen.
Jan! schreeuwde luid de waard, fiks op de been',
Loop schielyk naar den dichter heen;
Verzoek hem my zyn treurspel voor een uur te leenen.
Het spook verschrikt en wenkt den herbergier:
"De knecht hoeft zich die moeite niet te geven."
Kortom, die verzen joegen het van hier;
Het witte spook was voor altoos verdreven.

* * *

Hoe meerder verzen dus van B en G hun' hand,
Hoe minder spoken in ons Land!

VARIETIES.

An ancient, rich and distinguished individual used to say,—I owe my wealth and elevation to the neglect with which I used to be treated by the proud. It was a real benefit to me, though not so intended. It awakened a zeal which did its duty, and was crowned with success. I determined, if this neglect was owing to the want of learning, I would be studious to acquire it—I determined, if it was owing to my poverty, if extreme vigilance, industry, prudence and selfdenial would do it, (which will not always.) I determined if it was owing to my manners, I would be more circumspect. I was anxious, also, to show those who had so treated me, that I was undeserving of such coldness. I was also warmed by a desire that the proud should see me on a level with, or elevated above themselves. And I was resolved above all things, never to lose the consolation of being conscious of not deserving the hauteur which was displayed over me.

Character of the Turks.—The primitive character of the Turks is a simple one; it is that of the pastoral or warlike nations, they are by turns active and indolent, cruel and merciful; easily excited to combat, but with difficulty induced to labor; equally pleased amid the toils of war and the luxury of repose. In their general mode of living, they are temperate and even abstemious; implicit followers of the commands of their prophet, and haughty despisers of all other institutions. By nature, they are frank, candid and sincere; but too barbarous to consider properly the obligation of a treaty, or the sanctity of a promise, more especially with regard to nations of a different faith. Venality seems to have been long a blot upon their character. Integrity is the virtue of extreme simplicity or extreme refinement: the Turks soon passed the one point, and never reached the other. Yet although the possession of a rich empire has tended greatly to corrupt their manners, the noble nature of the savage is still perceptible; the generosity of the Turks is spontaneous: and even his injustice, though violent, has something which savours of hardihood and grandeur. The Turks appear to be distinguished from the nations which occupy the rest of Europe in nearly every circumstance. The ample folds of their garments, their shorn heads covered by a turban, their long beards, their stately bearing, form a direct contrast with the trim dress and coxcomb fashions of our christian communities.—Nor is there less difference in substance than in outward appearance. The Turk is moved by few passions, and those few carry him straight to their object; if he is covetous, he seizes the possessions of those who are weaker than he is; if he is amorous, he buys and shuts up in his seraglio the object of his love. His life is simple, tranquil, dull, we should say, when not moved by the great passions of our nature. The busy motion of commerce, the disinterested ardour of science, the continual desire of distinction, the slow advancement of patient industry, the passion for notoriety, and the favors of what is called public opinion, are the wheels upon which the great machine of civilized society is moved forward; they are all unknown to or despised by the Turk.

Bologna, Aug. 2.—When on my way to the Levant last year, I told you that Bologna was one of the dullest cities in Italy, save and except its magnificent gallery; and, will you believe it, the *Campo Santo*, a public cemetery, one of the most celebrated in Europe. Having described that of Ferrara, I shall only say of this, that it is on a much larger scale, ornamented with many splendid monuments, among which are several by the Prince of modern sculpture, Canovo; and that no traveller ought to pass through Bologna without visiting a spot that really does honour to the civilization of the age.—Here I would fain express a hope that some step may be promptly taken in England to imitate the superiority of Italy and France in this respect. I have paid another visit to the Opera House, and saw Rossini's best effort of the buffa kind in the *Barbiere di Seviglia*, but badly acted, by an indifferent *corps dramatique*.

You have heard a great deal about the extent of mendicity in this country; it arises from two potent causes—bad government, and the melancholy fact of there being no provision for the poor in the Papal States. Owing, however, to a regulation of the police, the evil is diminished in the eyes of strangers, inasmuch as that public begging is only allowed one day in the week—Friday. On this day all the mendicants of the city and environs are permitted to take their rounds; and it is an invariable rule, that wherever they present themselves, something is given. Each shopkeeper, for instance, has a small box well stored with *quatrino*, and on the poor man's appearing at his door, he is seen to receive the usual donation. When I add that not less than five thousand poor are thus enabled to exist in Bologna alone, you will be able to form some idea of the charitable disposition of the inhabitants. I believe I have already told you that there are several mendicant orders among the restored convents. Missionaries from them are seen traversing the country in every direction, and, from all I have heard, make a very good harvest in the course of their perambulations.

The only new fact I have ascertained relative to the arrangements of the present Pope, is that instead of an absolute Inquisition, there are Apostolical agents placed in each large town, for the purpose of preventing the growth of freethinking, and infidelity in matters of religion, and vested with power to arraign all those who betray a tendency to specticism. I have reason to believe that, so far from preventing the progress of liberal opinions, this new measure of Leo XII. only tends to stimulate them, while they render the Papal Government more odious than ever. A peasant, with whom I entered into conversation on my way here, after recounting the various hardships to which the people are subjected, ended by observing—"Be assured, Sir, that, of all Governments, a religious one, such as our's, is the worst; and that so long as it exists, there is no hope of happiness or prosperity for poor Italy." This is really the common language of the lower classes, and may serve to give you a tolerable notion of their sagacity.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, December 8.

A cure for broken skins.—Make a paste of charcoal and water, and apply it to any sore place caused by the skin being rubbed off. This will immediately allay the smart and remove the inflammation.—*Mechanic's Magazine.*

December 15.

ORDER IN COUNCIL.

Permitting Vessels of the United States to enter the Ports of the *Bahamas Islands* in *ballast*, and to export *Salt* and *Fruit* therefrom, upon the Governor issuing his Proclamation to that effect.

From the London Gazette of Tuesday, Oct. 30th.

At the Court at Windsor, the 18th day of Oct. 1827.—Present, the King's Most Excellent Majesty in council.

Whereas by a certain act of Parliament, passed in the sixth year of the reign of his present Majesty, intituled "An act to regulate the trade of the British possessions abroad," after reciting that "by the law of navigation foreign ships are permitted to impart into any of the British possessions abroad, from the countries to which they belong, goods, the produce of those countries; and to export goods from such possessions to be carried to any foreign country whatever, and that it is expedient that such permission should be subject to certain conditions," it is enacted, "that the privileges thereby granted to foreign ships shall be limited to the ships of those countries which, having colonial possessions, shall grant the like privileges of trading with those possessions to British vessels, or which, not having colonial possessions, shall place the commerce and navigation of this country, and of its possession abroad, upon the footing of the most favoured nation, unless His Majesty, by his Order in Council, shall in any case deem it expedient to grant the whole or any of such privileges to the ships of any foreign country, although the conditions aforesaid shall not in all respects be fulfilled by such foreign country."

And whereas, by an Act, passed in the 7th and 8th years of his present Majesty's reign, intituled, "An Act to amend the laws relating to the Customs," after reciting or taking notice of the said Act so passed as aforesaid in the sixth year of his Majesty's reign, and after reciting that unless some period were limited for the fulfilment, by foreign countries, of the conditions mentioned and referred to in the said recited Act, the trade and navigation of the United Kingdom and of the British possessions abroad, could not be regulated by fixed and certain rules, but would continue subject to changes dependent upon the laws from time to time made, in such foreign countries; it is therefore enacted, that no foreign country shall hereafter be deemed to have fulfilled the conditions so prescribed as aforesaid in and by the said Act, as to be entitled to the privileges there in mentioned, unless such foreign country had, in all respects, fulfilled those conditions within twelve months next after the passing of the said act that is to say, on or before the fifth day of July, one thousand eight hundred and twenty-six; and for the better ascertaining what particular foreign countries are permitted by law to exercise and enjoy the said privileges, it is further enacted, that no foreign country shall hereafter be deemed to have fulfilled the before-mentioned conditions, or to be entitled to the privileges aforesaid, unless, and until his Majesty shall, by some order or orders to be by him made, by the advice of his Privy Council, have declared that such foreign country hath so fulfilled the said conditions, and is entitled to the said privileges, provided always, and it is thereby declared and enacted, that nothing therein contained, extends, or shall be construed to extend, to make void or annul any Order or Orders in Council therefore issued, under the authority or in the pursuance of the said recited Act, and to take away or abridge the powers vested in his Majesty in and by the said Act, or any of those powers, any thing therein contained to the contrary in anywise notwithstanding.

And whereas the conditions mentioned and referred to in the said acts of Parliament, have not in all respects been fulfilled by the Government of the United States of America, and therefore the privileges so granted as aforesaid by the Law of Navigation to foreign ships, cannot lawfully be exercised or enjoyed by the ships of the United States aforesaid, unless his Majesty by his Order in Council, shall grant the whole or any of such privileges, to the ships of the United States aforesaid:

And whereas, his Majesty doth deem it expedient to permit the exportation of salt and fruit, in certain vessels of the said United States of America, from certain of the Bahama Islands; his Majesty doth, therefore, in pursuance and exercise of the powers vested in him, in and by the said acts of Parliament, by and with the advice of his Privy Council, declare and grant, that it shall be lawful for the ships of the United States of America, arriving in ballast at any port or place in the Bahamas Islands in which a Custom House is or shall be established, to export salt and fruit, or either of them, from such port or place, to be carried to any foreign country whatever; subject, nevertheless, to the payment of all such duties as by any law in force within the said Islands are or shall be payable upon such ships, or upon the exportation of any such salt or fruit.

And his Majesty is further pleased with the advice aforesaid, to order that this present order shall take effect, and be in force in the said Islands, so soon as the Governor or Officer administering the government thereof for the time being, shall have made known the same to the inhabitants of the said Islands, by a Proclamation to be by him for that purpose issued, and not before.

And the Right Honourable the Lords Commissioners of his Majesty's Treasury, and the Right Honourable William Huskisson, one of his Majesty's Principal Secretaries of State, are to give the necessary directions herein, as to them may respectively appertain.

JAS. BULLER.

A fat sheep.—A sheep about eighteen months old was last week slaughtered in our market, weighing 133 lbs.; and is considered one of the handsomest animals ever seen in this country.—*Westmoreland Advertiser.*

The amount of Stocks of the United States held by Foreign Creditors, is $ 19,912,325 71 cents; of which the British hold $ 13,611,521 72 cents; the Dutch, $ 3,237,398 36 cents; and other foreign creditors, $ 3,062,405 63 cents. The amount held by Domestic Creditors is about $ 48,000,000.

George IV. as Sovereign of Hanover, has issued an Order in Council, authorising Hanoverian vessels to export the productions of that country into all the English colonies, and to take in return the productions of the colonies to import into all countries without exception.

December 22.

The Admirals commanding the squadrons of the three Powers which signed the Treaty of London, having met before Navarino, for the purpose of concerting the means of effecting the object specified in the said Treaty, viz: an armistice de facto between the Turks and the Greeks, have set forth in the present protocol the result of their conference.

Considering that after the provisional suspension of hostilities to which Ibrahim Pacha consented in his conference of the 25th of September last, with the English and French Admirals, acting likewise in the name of the Russian Admiral, the said Pacha did the very next day violate his engagements by causing his fleet to come out, with a view to its proceeding to another point in the Morea:

Considering that since the return of that fleet to Navarino, in consequence of a second requisition addressed to Ibrahim by Admiral Codrington, who had met him near Patras, the troops of this Pacha have not ceased carrying on a species of warfare more destructive and exterminating than before, putting women and children to the sword, burning the habitations, tearing up trees by the roots, in order to complete the devastation of the country:

Considering that, with a view of putting a stop to atrocities which exceed all that has hitherto taken place, the means of persuasion and conciliation, the representations made to the Turkish Chiefs, and the advice given to Mahomet Ali and his son, have been treated as mockeries, whilst they might, with one word, have suspended the course of so many barbarities:

Considering that there only remains to the Commanders of the allied squadrons the choice between three modes of fulfilling the intentions of their respective Courts, namely:—

1st. That of continuing, throughout the whole of the winter, a blockade, difficult, expensive, and perhaps useless, since a storm may disperse the squadrons, and afford to Ibrahim the facility of conveying his destroying army to different points of the Morea and the islands.

2dly. The uniting the allied squadron in Navarino itself, and securing by this permanent presence, the inaction of the Ottoman fleets: but which mode alone leads to no termination, since the Porte presists in not changing its system.

3dly. The proceeding to take a position with the squadrons in Navarino, in order to renew to Ibrahim propositions which entering into the spirit of the Treaty, were evidently to the advantage of the Porte itself.

After having taken these three modes into consideration, we have unanimously agreed that this third mode may, without effusion of blood and without hostilities, but simply by the imposing presence of the squadrons, produce a determination leading to the desired object.

We have in consequence adopted it, and set it forth in the present protocol. October 18, 1827.

(Signed) EDWARD CODRINGTON,
Vice-Admiral and Commander in Chief of his Britannic Majesty's ships and vessels in the Mediterranean.

LOUIS, COUNT DE HEIDEN,
Rear-Admiral of his Imperial Majesty the Emperor of all the Russians.

Rear-Admiral H. DE RIGNY,
Commanding the squadron of his Most Christian Majesty.

London, Nov. 16.—City, Evening.—A considerable sensation was experienced this morning in the city, in consequence of the early arrival of five expresses from Paris, and the prices of the French Three per Cents being quoted at 70f. 85c.

The letters state, amongst other reports, that a misunderstanding had taken place between the Russian Ambassador and the French Government. It is also added, that a similar feeling had manifested itself at Constantinople between the French and Russian Ambassadors. The decline in the French Funds was attributed to these indications of an approaching rupture.

Auctions.—It is a singular fact, that the first auction which took place in England, (about the year 1700) was by a Governor of Fort George, in the East Indies, of the name of Elisha Yale, who took this (then novel) method of disposing of the goods he brought with him to England. The produce of the sale amounted to upwards of *l*125,000. A descendant of his, who still enjoys a great proportion of the property, is now residing at Uxbridge.

State Coaches.—The following account of the expences of building the King's State Coach affords a curious item of expenditure. The coach in question was built in 1762, by Mr. Butler, and cost the sum of *l*7,561, 16s. 5d. which was composed of the following items:

Coachmaker (including wheelwright and smith)	*l*1673	15	6
Carver	2504	0	0
Gilder	933	11	6
Painter	315	0	0
Laceman	737	10	7
Chaser	665	0	0
Harness-maker	285	15	6
Mercer	202	5	10
Bit-maker	96	6	0
Milliner	30	4	0
Saddler	107	13	0
Woollen-draper	4	3	6
Cover-maker	3	9	6
	*l*7,641	17	5

At the ceremony named "The Blessing of the Waters," which is annually observed at St. Petersburgh on the 6th January, numberless mothers, notwithstanding the rigour of the season, take their infants to be baptised in the river; and on such occasions, the hands of the officiating priest have sometimes been so benumbed by cold, that the child has been known to slip through his fingers, when the current has immediately and irretrievably carried it under the ice. In this case, the mother readily consoles herself with the firm belief, that an infant thus drowned in holy water, goes the shortest way to heaven.

A successful case of Transfusion of Blood.—Mrs. Shammonds, of Alrewas, the subject of the transfusion of blood, had been in a precarious state of health for a long time; her medical attendants advised her to change her residence for the benefit of a more salubrious air: accordingly she removed to Longford, in the country of Derby, the place of her nativity; where, after suffering a severe relapse, she sunk into such a state of extreme exhaustion (from the loss of vital fluid), that her friends felt confident that she was dead. Mr. Adams, a surgeon of Tutbury, was sent for, when, after various means had been used in vain, that judicious surgeon performed the very interesting operation of transfusion of blood from a healthy subject into the veins of the exhausted patient, so successfully, that she is now so far recovered as to walk herself out of doors, and continues a living monument of its re-animating effects.—*Chester Chronicle.*

In the long room of the public library at Geneva is a clock in the form of a temple, on the dome of which stands a figure of the bird, "whose lofty and shrill sounding throat awakes the god of day."—The mechanism being wound up, chanticleer flaps his wings and crows lustily; whereupon twelve figures, representing the Apostles, dance to the music of chimes, round a peristyle: still lower down the mimic structure is a balcony, in which the Virgin Mary sits enthroned; to her, out of a door on the right, comes a winged figure, representing the angel of the annunciation; presently after, from another door on the left hand side, a skeleton, as the image of *Death*, advances, and falls prostrate at the feet of the Virgin. At that moment a personage in the centre of the dome, behind "our Ladye," opens a third door, and strikes upon a bell the time of the day. On this whimsical piece of horology the date of 1650 is inscribed.

Thames Tunnel.—On Saturday evening, a dinner was given in the Tunnel, to commemorate the expulsion of the Thames. About eight o'clock, after the usual hours of admission to the public were over, the festive preparations commenced. Tables were spread for between thirty and forty gentlemen, immediate friends of Mr. Brunel, junior, the resident engineer, who presided on the occasion. The tables were lighted with large handsome candelabras of portable gas; the smaller arches of the Tunnel were hung with crimson drapery. At a short distance from the bottom of the table were placed the band of the Coldstream Guards, who, in compliment to the occasion, had been directed to attend in their uniforms, which added to the great brilliancy of the scene.—*Nov.* 13.

The Chapel in Seymour-street, Somers' Town, was on Sunday morning crowded to excess, in consequence of its having been announced in several of the Public Journals, that a Romish Priest would then publicly renounce the Roman Catholic Religion. The ceremony took place as expected, and was of an interesting character.

Amongst other innovations at Pera, the coffee-houses have been almost entirely suppressed, under the idea that they were the resort of revolutionists, and none but barbers were allowed to retain the privilege of selling the favourite beverage of the Turks. The consequences of this absurd order may be anticipated—the old coffee-house keepers immediately turned barbers, and thus evaded the law; the usual paraphernalia of the trade were hung in a conspicuous part of the room, though, of course, seldom, if ever, used. Upon the whole, these changes have been beneficial to the [illegible] and Pera is better regulated than ever.